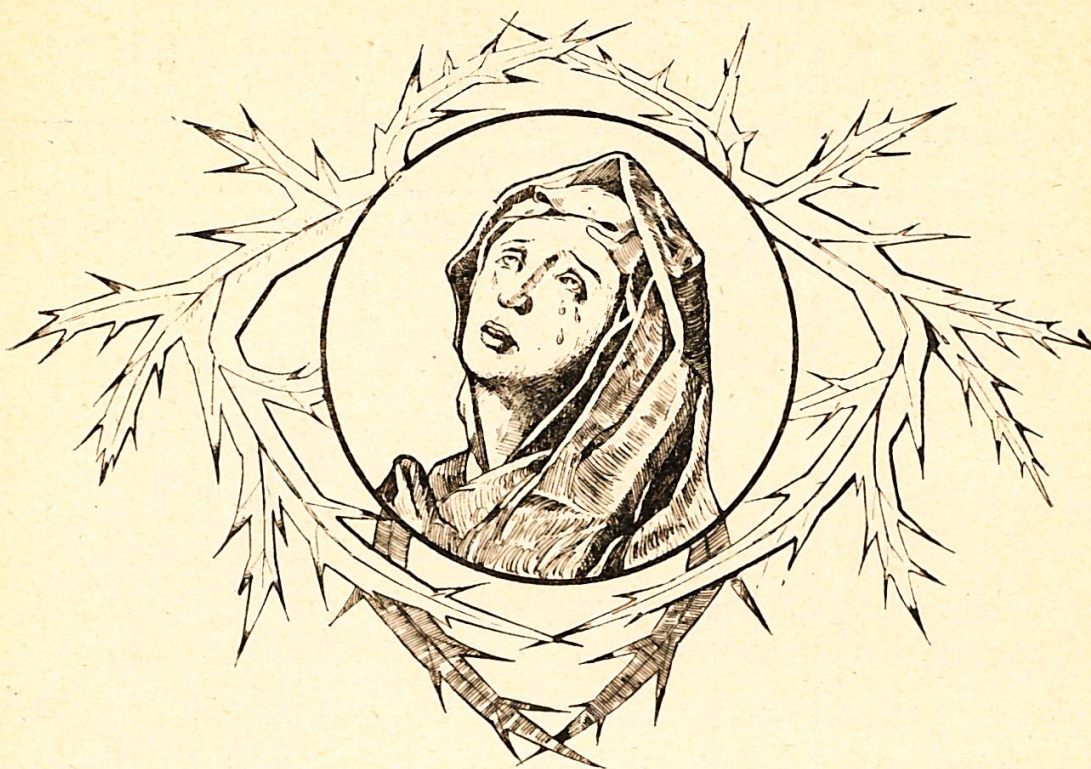

Маргаритени зрънца.

Народна легенда.

Когато майката на Христа се връщала отъ Голгота у дома си, сърцето ѝ се кжсало отъ страдание.

Сълзи-порои текли по лицето ѝ и падали на каменистата почва.

И всъка сълзица тозчасъ се обръщала въ чудно маргаритено зрънце, което блещѣло като дъждовна джга на слънце.

И тѣзи сълзи-маргарити били тѣй прѣкрасни, че хората, когато ги видѣли първи пжтъ, съблазнили се отъ тѣхния видъ. Тѣ ги събрали и почнали да се кичатъ съ тѣхъ, макаръ и да знаели, че въвъ всъка сълзица-маргаритъ, както въвъ всъка сълза, се крие нещастие, крие се страдание. . . .

Така, отъ тогава мжкитѣ и страданията на едни хора докарватъ радостъ и създаватъ щастие на други.

*
* *